

FOLK OG LAND

NR. 16, 23. ÅRGANG

LØRDAG 12. OKTOBER 1974

LØSSALG KR. 2,—

‘Tålmodigheten er ved å ta slutt’ Englands generaler advarer politikerne

Den britiske liberaleren Jeremy Thorpe har uttalt, at intet demokrati hittil har overlevet en inflasjonsrate på 20 prosent. Når dette skrives, er den for Englands vedkommende oppe i 15 prosent. En sydamerikansk undersøkelse viser, at kuptillfellene later til å henge nøye sammen med inflasjonsspiralen. Så hvis Englands økonomiske feber skulle fortsette å stige, vil det altså være rimelig å anta, at stadig flere vil være på utkikk etter drastiske og «ekstreme» midler mot den.

Men kun de færreste vil vel kunne forestille seg et militærkup i England, selveste parlamentarismens moderland. Ikke desto mindre er det et faktum, at England idag er hjemsoekt av alle de problemer, som erfaringsmessig har ført til omveltninger i samfunnene opp gjennom historien. De økonomiske er ikke de eneste, men de bevirker at de øvrige også trer tydeligere frem.

Det er også et faktum at dagens England også kan oppvise de tradisjonelle motreaksjoner på disse vanskelighetene, blant annet i form av slike organisasjoner, som moderne masseme-

dier gjerne pleier å kalle «fascistiske». Vi tenker i England, som fascistene og den forbindelse f. eks. på nazistene spilte i henholdsvis Italia og Tyskland: de «National Front», som stiller kandidater i 90 kretser under det udugelige og lammede kommende valget, og ellers «establishment» og den mer

AV ALARIK

er kjent fra sine mange oppmarsjer.

Men dertil har senior-offiserene i den engelske hær også engasjert seg. Og i et land med slike militære tradisjoner som England, er det ikke oberstene, men selvsagt generalene som fører an. Riktignok bare de pensjonerte (iallfall foreløpig), men det er vel også de som har best anledning til å tenke på slikt som partipolitikk.

Stikkordet i begge leirer er den kommunistiske trusselen. Og slik som forholdene etter hvert har utviklet seg på de britiske øyer, er dette nok til at selveste forsvarsministeren, Roy Mason (som er av labour-kvalitet), har stemplet dem som fascistiske. Vel, fascistiske eller ikke, vi kan iallfall gå med på at

og mer overhåndtagende radikalismen.

General Walter Walker, som leder en av disse gruppene, vil være kjent i Norge som tidligere sjef for NATO's nordkommando. Hans organisasjon, som først ble kalt «Unison», men nu er omdøpt til «Sivil assistanse», hevder at den vil

ha over tre millioner tilhengere allerede i høst. Hva herr Walker egentlig vil bruke disse kreftene til, er til megen engstelse for de «bærende krefter» i England. Han har nemlig uttalt at han er like lei av de borgerlige partiene som av arbeiderpartiet, og dessuten vil han ikke ha hverken et kommunistisk politbyrå eller en officersjunta ved makten i England.

Derimot kunne han godt tenke seg å satse på den omstridte Enoch Powell, som har gjort seg bemerket ved blant annet å forlange innvandringsstopp og tilbakesendelse av alle fargede som allerede er sluppet inn i landet. Sett med demokratiske

(Forts. side 8)

Powell, som også har vært general, er den eneste politiker Walker kan tenke seg å samarbeide med.

Bedriftsfellesskap — ikke klassekamp

Den nasjonale bevegelses bedriftstanke må gjenopplives

Hver gang det har vært lønnsforhandlinger, er det bedrifter som ryker overende eller må innskrenke på grunn av disse landsomfattende tariffoppgjør, som de er nødt til å akseptere, men hvor det ikke er tatt hensyn til deres situasjon. Det går selvsagt ikke bare ut over bedriftens eiere, men rammer ofte de ansatte enda sterkere ved at de mister sin arbeidsplass. Særlig på mindre steder kan dette skape store problemer.

Britiske panserstyrker over strid i tettbebyggelse — en nyttig disiplin også for kupmakere.

Problemer i arbeidslivet skaper også de krefter som nå igjen setter alt inn på å blåse liv i foreldede klassekamp-teorier. Små uansvarlige grupper truer og lokker sine arbeidskamerater til ulovlige konflikter og politiske demonstrasjoner i bedriftene og nører daglig opp under alt som kan føre til strid og krangel. At man så skaper vantrivsel og økonomiske vanskeligheter for alle parter, generer dem ikke det minste. Det er andre og langsiktige mål de forfølger.

Det er på tide igjen å blåse liv i bedriftstanken, som var en bærende idé i mellomkrigstidens norske nasjonale bevegelse.

En iskald økonomisk vurdering går ut på at bedrifter som ikke greier å holde det alminnelige tariffnivå, like gjerne kan dø — vi har ikke bruk for dem. Men så enkelt

er ikke bildet. For det første er ikke lønnsnivået alt. Det spiller også en stor rolle at arbeidsplassen og miljøet er harmonisk og trivelig, og mange arbeidstagere vil legge stor vekt på dette, selv om bedriftens lønnsevne ikke ligger på topp. For det andre kan selv den beste bedrift ha vanskelige perioder og berøves sjansen til å komme på fote igjen fordi de er bunnet av generelle bransjeoppgjør. For det tredje kan en bedrift spille en så stor rolle i et lokalsamfunn at nedleggelse eller innskrenkninger kan bli noe av en katastrofe for omgivelsene. Og endelig for det fjerde: Hvorfor skal en bedrift, som takket være alles innsats går ekstra godt, slippe med å betale tarifflønn når den har muligheter for å belønne sine folk adskillig bedre?

Bedriftstanken går kort

fortalt ut på at bedriften er vårt viktigste interessellesskap utenfor familien, at vi der må samarbeide og trekke sammen for å gjøre forholdene best mulig for oss alle, og at arbeidsbetingelser og avlønning er ting som fastlegges ved interne forhandlinger og diskusjoner. Dette er det virkelige bedriftsdemokrati, i motsetning til den nåværende ordning, der LO, NAF og andre makter utenfor bedriften er avgjørende for dens og for de ansattes skjebne.

Ved ordnet internt samarbeide, full åpenhet og god vilje fra alle sider skal man i en bedrift til enhver tid kunne drøfte og avgjøre hva som er riktig og godt for bedriften som helhet. Alle parter må være med på å skape de best mulige arbeidsforhold, som igjen vil

(Forts. side 6)

HVA ANDRE SKRIVER

Vi sakser fra:

Spearhead

(Croydon Surrey)

Det var nødt til å hende. Ansikt til ansikt med det uavlatelige nasjonale rot og det faktum at publikums misnøye med de gamle partier, deres ledere og deres politikk bare øker, har «the establishments» talsmenn nu begynt å rope etter en koalisjon, eller en «nasjonal enhetsregjering», som skal styre Britannia.

Vi synes tankegangen bak det hele er ganske patetisk. Hva er det nemlig forslaget tar sikte på? Ganske enkelt å skramle sammen alle de mislykkede menn, alle de mislykkede partier og all den mislykkede politikken i den tro at det ut av dette oppkoket skal komme det som trengs for å oppnå nasjonal suksess

Det England trenger er fullstendig nye politiske idéer, ikke bare at man klikker seg sammen for å ta vare på det gamle. Og det trenger helt nye menn — virkelig en ny type menn — til å regjere seg og lede det ut av denne fortvilelsens dal. Og det kan man ikke oppnå ved en koalisjon av alt det som har vist seg så råttent, utilstrekkelig og svakelig i tiden som gikk. Det kan man bare oppnå ved å kaste overbord alle fortidens feil og aldri mer slippe dem til igjen i det offentlige liv.

National-Zeitung

(München, Bayern)

Efter endel nølen og diverse kontroversielle betraktninger har de vestallierte endelig gitt etter for Berlin senat og forbudt NPD (nasjonaldemokratene) å delta i landdagsvalgene den 3. mars 1975 og ellers enhver offentlig virksomhet partiet hadde tenkt å drive frem til da.

Man kan bare stille seg undrende til den urettferdighet, som her er begått av de tre beskyttelsesmaktene, som tross alt representerer en viss demokratisk tradisjon. Man undertrykker et parti, som utvilsomt er både demokratisk og lovlig på alle måter — og det enda partiet sikkert ikke ville ha kunnet overvinne dengjeldende 5-prosentsregelen i

Berlin. SED, Kremis femtekolonne i den tyske hovedstad, får derimot fritt lov til å arbeide videre for proletariatets diktatur og den sovjetiske imperialisme.

Nordisk Kamp

(Strängnäs)

NRP-unglingarna är varken tjuvar, rånare, mördare eller våldtäktsmän! Vart har med ens alla «liberala» och «demokratiska» stora ord om «Riv murarna», «Riv fängelserna», «Ingen blir bättre av att sitta i fängelse» och så vidare nu tagit vägen?

Var har vi med ens alla TV-programmen med våldsmän, rånare, våldtäktsmän m.fl., som syftar till «förstå-

else» och «snyft» om hur samhället straffar dem? Alla begreppen är borta, ty nu gäller det inte egentliga förbrytare utan ynglingar, medlemmar i et politiskt parti, som inte kan inräknas på den s.k. vänsterkanten.

De har inte slagit ned någon gammal man eller kvinna. De har inte skjutit någon kassör eller taxichaufför. De har inte rånat någon bank eller tagit gisslan. De har inte våldtagit någon liten flicka och mördad!

Men NRP-unglingarna har målat husväggar med politiska symboler (så gör inte FNL, DA eller kommunistgrupperna sic.) NRP-unglingarna har dumdristigt satt sprätt på ett par rökgranater.

De måste ha sträng straff. In med dem i fängelset!! Var finns logiken??

Ros til «FOLK OG LAND»

VÅR RØST NÅR VERDEN RUNDT

Vi er ikke akkurat bortskjemte når det gjelder lovord om vår virksomhet, men nu er det altså skjedd: Vi har fått hederlig omtale i pressen. Når vi forteller at det «bare» var den tysksproglige «NS Kampfruf», som utkommer i USA, som sto bak rosen, vil vel mange formodentlig trekke på skuldrene. Selvsagt ville det vært «betydeligere» om rosen hadde kommet fra «Folkets Dagblad», «New York Times» eller «Pravda» (for ikke å nevne VG) — det interessante ved det hele er imidlertid at det viser hvor langt F. og L.'s stemme virkelig når. Meget lenger enn man til vanlig regner.

Her er hva «NS-Kampfruf» skrev:

«Det var den norske avisen «FOLK og LAND» (antagelig verdens største NS-avis) (vi takker, vår bem.), som den 18. mai 1973 bragte

meldingen om «NS-Kampfrufs» beskjedne start. Den 18. mai 1974 var den der igjen, denne gangen med overskrifter om vår radiosender. Som en følge av dette, har det meldt seg mange nye kamerater hos oss, kamerater, hvis medarbeiderskap har vært meget verdifullt i denne tiden. Vi sender vår hjerteligste takk til våre norske kamerater.»

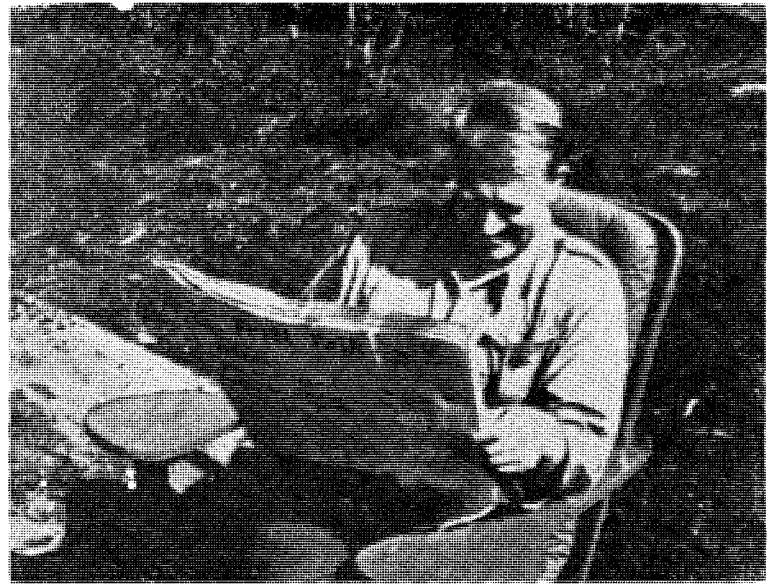
Derefter fulgte vår adresse, og vi kan bare bekrefte at denne omtalen også har ført til en rekke henvendelser til oss — både fra Nord-Amerika og Europa. I parentes kan det bemerkes at gruppen omkring «NS-Kampfruf» siden starten for drøye ett år siden, har vokst til den fjerde største «høyre-radikale» organisasjonen i Vest-Tyskland. Dette ifølge en vest-tysk regjeringsrapport.

TILBUD

Det meget omskrevne og omtalte bladet NORDISK KAMP — organ for Nordiska Rikspartiet — fåes tilsendt året ut mot ti norske kroner. Send beløpet samt Deres adresse til:

Nordisk Kamp
Box 162
S-152 01 Strängnäs
Sverige

QUISLING FORUTSÅ RUSSLANDS-KRIGEN

NS-folk har alltid hevdet at de norske frontkjemperes oppgave ikke var å kjempe for tyskerne, men mot verdensbolsjevismen. Våre motstandere avviser dette ved å henvise til at Quislings første appell om frontinnsats kom allerede tidlig i 1941, flere måneder før Russlands-krigen brøt ut.

Høsten 1940 var endel av de høyeste NSUF-lederne samlet til et kurs på førerskolen på Malmøya, der Quisling en dag var tilstede. Vi hadde en flere timers uformell samtale med ham, og det det mest ble snakket om, var to av våre største tankekors på den tid: At Quisling hadde vært noe tilbakeholdende når det gjaldt frivilliginnsats for Finnland under Vinterkrigen, og at vi nå sto halvveis på sovjetisk side i den pågående stor-krig, dette i og med den tysk-sovjetiske ikkeangrepspakt. Quisling ga en meget detaljert og grundig forklaring på det hele, men kort sammenfattet var det dette han sa:

Ikkeangrepspakten var en utsettelse Tyskland hadde kjøpt seg, men det egentlige hovedoppgjør ville allikevel komme mellom Tyskland og Sovjetsamveldet, antagelig meget snart. En tysk seier i dette oppgjøret ville også gi Finnland dets tapte områder tilbake og sikre dets frihet. Under Vinterkrigen så det en stund ut til at England ville komme Finnland til hjelp. Det ville vært en ulykke, nettopp fordi England og Sovjetsamveldet før eller senere ville havne på samme side, og England ville da blitt nødt til å etterkomme Sovjetsamveldets ønsker i Finnland. Det var denne engelske intervensjon han hadde vært redd for.

På dette tidspunkt, altså trekvart år før Russlands-krigen, var Quisling fullt på det rene med hva som ville komme, og det var åpenbart en del av bakgrunnen når han ønsket opprettelsen av norske frivilligheter allerede i 1941.

Tidl. NSUF-leder

ALLENDISMEN BLOMSTRER

Det venstreradikale herreveldet i Det norske studentersamfund er omsider slutt (iallfall inntil videre) og de profesjonelle konk-makere vil bli erstattet av konservative. Det viser seg ved gjennomgåelsen av regnskapene, at de røde har «lurt ut» nesten 600 000 kroner av kassen og brukt disse midlene til å støtte revolusjonære aksjoner, diverse venstreinspirerte streiker og de mange forskjellige «fronter», som er radikalstenes spesialitet. Det er altså midler i tillegg til de vanlige driftsutgiftene. Ialt regner

man med at de røde styrene fra 1970—73 har hatt rundt en million kroner til disposisjon for å fremme venstre-ekstrem politikk blandt 20 000 studenter. Såvidt vi kan se, har de ikke engang behøvd å punge ut med investeringsavgift.

Definisjon:

Ny matematikk, står det i vårt uoffisielle leksikon, er en pedagogisk form for barnemishandling.

(— innsendt)

FOLK OG LAND

UAVHENGIG POLITISK PUBLIKASJON

Redaktør:
ODD ISACHSEN, ansvarlig

Redaksjonssekretær:
ERIK RUNE HANSEN

Medarbeidere:
OLAV HOAAS, ALEXANDER LANGE, ODD MELSOM

«INVISIBLE GOVERNMENT»

Det ligger i parlamentarismens vesen at partiene under sine valgkampanjer nødvendigvis må «fri» til velgerskaren, da hele valget jo ikke er noe annet enn et spill om stemmer. At de herunder kommer til å love mer enn de kan (eller har tenkt) å holde, tyder bl.a. det folkelige uttrykket «valgflask» på.

Det at valgpropagandaen må gå over streken for å vekke det nødvendige attrå, tyder på at de gode «publikumsnummere» til en viss grad er mangelvare. Derfor virker det noe underlig at partipropagandaen i en slik knapphetssituasjon totalt neglisjerer visse saker, der det er helt åpenbart for enhver hvor velgerflertallet befinner seg.

Vi tenker i denne forbindelse på f.eks. sprogsaken, u-hjelpen og problemet fremmedinnvandring, som intet parti hittil har satset alvorlig på under noen valgkamp. I disse spørsmål har landets modne befolkning en holdning, som svarer helt til de naturlige instinkter, tross iherdige propagandaforestillinger med sikte på å omdanne opinionen.

Hva er det egentlig som kan ha fått partienes propagandaapparater, som ellers ikke skyr stort, til fullstendig å avholde seg fra å tale folkets sak i disse spesielle tilfellene? Hvordan kan det ha seg, at disse og lignende saker virker som tabuområder i politikken? Finnes det noen «lengre opp» som er mektigere enn partistyrerne og folkets kårne?

Uttrykket «invisible government» i vår tittel er hentet fra amerikanske forhold, og betegner USA's skyggeregjering, som ikke byttes ut sammen med presidenten og som treffer viktige avgjørelser i all hemmelighet — avgjørelser som ofte går i motsatt retning av den som er offisiell amerikansk politikk. Den har et årlig budsjett på flere milliarder dollar, som ikke engang kongressen vet hvordan brukes.

Det var antagelig parallele forhold signaturen «Sd.» i den svenske avisen Dala-Demokraten siktet til, da han (hun) skrev:

«Trettio personer — om de är de rätta namnen i Stockholm — är en allmän opinion, en folkmening.»

Kan det tenkes at vi har et lignende «forum» i Norge? Og at de respektive partistyrer må innordne sin politikk under dets overordnede helhet? Det skulle i tilfelle være interessant å vite hvordan dette harmonerer med vårt meget omtalte demokrati.

Vi kjenner ett eksempel på hva det innebærer å sette seg ut over grensene som omgir disse politiske tabuområder: Anders Lange. Han oppnådde først og fremst å bli Norges mest utskjelte mann etter Quisling. Dernest pådro han seg en rekke sikkert nok dyktige, men — etter omstendighetene — tvilsomme medarbeidere.

Eller hvordan lar det seg forklare at politikken til det egentlig venstreradikale Arbeiderpartiet nesten ikke er til å skjelle fra den som blir ført av de konservative borgerlige — iallfall ikke for den såkalte menigmann.

Ville samfunnets «støtter» vakle dersom han begynte å stille de riktige spørsmålene?

OLAV HOAAS:

VEIEN VI MÅ GÅ

Fragmenter av fremtidens nasjonale politikk

LIVETS KRISE PÅ VÅR PLANET

Jorden preges i vår tid mer og mer av hungersnød, forurensninger, voksende storbyslum, ressursmangel, kriminalitet, voldsbølger, nervelidelser, vantrivsel og økende sykkelighet. Den eneste vei til en forståelse av situasjonen går gjennom en biologisk analyse av livet på vår klode i sin alminnelighet og av menneskets situasjon i særdeleshett. Ved en slik biologisk analyse kommer man også på sporet etter botemidlene.

Økologiens bidrag til vår forståelse.

De grønne planter i hav og på land er grunnlaget for alt liv. Disse trues nå på flere måter, og dermed trues også menneskets eksistens. Mest direkte er mennesket truet gjennom svikten i matproduksjonen. Havets produksjon trues av kjoakkutslipp fra de store menneskeopphepninger på land og gjennom luftens forgiftning ved det store drivstoffforbruket. Slik luftforgiftning angriper også livet i ferskvann og plantelivet på landjorden. Denne produksjonen trues videre av gift-sprøytemidlene, og den vil synke også på grunn av den utarming som skjer med åkerjorden som følge av for hard og for teknifisert drift med bl.a. nitrogengjødsel. På toppen av det hele blir jorden drevet for hardt også med de tradisjonelle dyrkningsmåtene slik at erosjon og forsaltning setter inn. Av alle disse grunner blir nå mer og mer av jordoverflaten til ørken og ødemark.

Den dypeste årsak til vår klodes syke tilstand er at der eksisterer altfor mange mennesker og at altfor mange av dem setter for store

krav til sin materielle levestandard.

Etologiens bidrag til vår forståelse.

Sammenpresning og opphopning av høyere organismer gir vanligvis som resultat nervepåkjenninger med økende aggresjon som resultat. Den samme oppladning av aggresjon finner sted når man må tåle å se fremmede individer i sitt hjemmemiljø. Slike nervøse forstyrrelser blir mennesket utsatt for i våre dagers samfunn. Etologisk orientert menneskeforskning kan også fortelle at mennesket er skapt til å leve i små slektskaps-samfunn hvor man finner trygghet ved å ha kjente omkring seg og ved å ha overblikk over samfunnets virkemåte og dets forsyninger. Også på disse områder blir mennesket undertrykket i våre dagers storsamfunn.

Grunnen til vold, kriminalitet, terrorisme og nervøse lidelser i det moderne samfunn er at dette omfatter altfor mange mennesker, at de presses sammen i byer og at de tvinges til å bli integrert med fremmede.

Genetikens bidrag til vår forståelse.

Der hvor flere rasegrupper tvinges til å leve under samme statsmakt, oppstår det lett bastardisering. Det

te fører til at mennesker som må leve sammen med hverandre, arver forskjellig mentalitet og derfor ikke kan forstå og godta hverandre. Fremmedgjøringen vokser med de ulikhetene som oppstår mellom individene. Bastardisering fører også til større menneskelig lidelse gjennom vanskapthet, sykkelighet, svakhet og sinnssykdom. Grunnen til den økende bastardisering i vår tid er at statsmaktene underkuer folkene ved å tvinge dem til å finne seg i fremmedfolks nærvær. Dette gjør statsmaktene fordi de dyrker internasjonalismens villfarelse og løgnen om at alle mennesker er like.

Ny målsetning

På grunnlag av den innsikt som økologi, etologi og genetik gir oss, tvinges vi til å omforme samfunnet slik at det oppfyller de følgende grunnkrav. Disse krav må vi oppfylle dersom livet skal kunne reddes på vår planet og hvis mennesket skal kunne leve et noenlunde naturlig, harmonisk og lykkelig liv.

De mennesker som skal tilhøre samme samfunn, må alle være av samme rase og folkestamme. Statsmakten skal stå under rasen og være tjener og redskap for dens selvbevarelse. Lokale ættesamfunn må være byggeste-nene i de større samfunnsdannelser. Disse lokalsamfunn må ha størst mulig selvforsyning og kontroll med eget livsgrunnlag. Bosetningen må være spredt og arbeidsplassene må ligge nær bostedene. Alt næringsliv må derfor være desentralisert og bestå av små enheter. Der må fremelskes måtehold i bruken av ressurser og hvert lokalsamfunn må ha et folketall som er tilpasset områdets eget matforsyningsgrunnlag. For

(Forts. side 7)

Har De noen kjente som kunne tenkes å være interessert i å lese Folk og Land? Vi ekspederer gjerne et par

GRATIS PRØVEEKSEMLARER

hvis De bare sender oss vedkommendes navn og adresse. Vennligst fyll ut:

Navn

Adresse

Poststed

FOR UNGDOMMEN

Red.: Erik Rune Hansen

Men nye slekter fødest der korp og daude gol
og nye heimar reiser seg av gruset,
og borni spring på tun att og tindrar i sol
og nye bjørker syng sin song kring buset.

Abort – kvinne- og klassekamp?

Det må ikke råde noen tvil om at det innen den nasjonale leir er et markert standpunkt mot fri og/eller selvbestemt abort, men vi ønsker å gjøre det klart at dette syn ikke er motivert ut fra de trangsente, dogmatiske eller religiøse overbevisninger som dessverre har hatt et visst tak på nei-folket. Det å være nei-tilhenger ut fra slike forestillinger må vi anse like ille som det å være tilhenger ut fra et bevisst håp og ønske om å senke vår nativitet og ødelegge vår rase og kultur.

Men mellom disse ytterpunkter finnes det en hel del mennesker som seriøst diskuterer abort-spørsmålet, og mener at det kan settes inn i en sosial sammenheng. Man hevder at dårlig økonomi, dårlige bo-forhold o.l., må være tungtveiende grunner for å gi kvinnen rett til selv å avgjøre om et barn skal fødes. Det snakkes om kvinnekamp og klassekamp — men da må da hele problemet være grepet feil an?

Vi vet at en abort for de fleste kvinner betyr en enorm psykisk belastning — noe som vel ga seg utslag i siste gallup, hvor kvinneflertallet var mot fri abort, mens resultatet sett under et gikk i tilhengers favør.

Derfor vil vi hevde at hele abort-spørsmålet er et umenneskelig resultat av en feilslått demokratisk, sosial, bolig- og skattepolitikk! Og man snur hele spørsmålet på hodet ved å diskutere hvorvidt man skal ha lov eller ikke til å ta fostrets liv.

Det er ikke alltid at et barn er «planlagt», men det er ethvert samfunns mest elementære plikt å sørge for at enhver norsk familie er istand til å ta imot de barn de måtte ønske, og sørge for at ingen vil få følelsen av at det betyr noen belastning økonomisk eller bo-messig.

Det er naturlig at vi nasjonalister lar oss engasjere av dette spørsmålet. Allerede i Nasjonal Samlings program fra 1934, finner vi punkter som da var ukjent hos de demokratiske partier — og som det synes de ennå ikke helt har forstått innholdet av! Det var ting som

barnetrygd og «politisk, rettslig og yrkesmessig likestilling mellom mann og kvinne». Man skulle heve respekten for morskallet og verne om hjem og familie.

Med et slikt parti ved roret ville utvilsomt hele abort-debatten falt bort av seg selv, og bruken av abort ville bli begrenset til tilfeller hvor morens liv er i fare,

eller at andre helt spesielle grunner spiller inn. Et nasjonalt parti ville ikke likvidert fostret fordi familien var i en vanskelig sosial situasjon. Et nasjonalt parti ville likvidert det samfunnet som hadde ansvaret for slike umenneskelige forhold. Om noe skal være kvinne og klassekamp, så må det da være dette?!

«FASCIST-PARAGRAFEN» I BRUK IGJEN

NUF-STYREMEDLEM SPARKET FRA FAGFORENINGEN
AKA-FORMANNEN BEDT OM Å SI OPP JOBBEN

En gammel støvet paragraf fra 30-årene er kommet til «heder og verdighet» igjen. Det vi sikter til er LO-bestemmelsen som tok sikte på å utelukke alle medlemmer i «fascistiske eller nazistiske» bevegelser fra medlemskap i LO's fagforeninger.

Nylig ble en vognfører ansatt ved Oslo Sporveier, NUF-styremedlemmet Tor Petter Hadland, presset til å oppgi sitt medlemskap i sporveisforeningen. Denne foreningen er sterkt dominert av kommunistiske elementer — og slike som i andre og fjernere sammenhenger, skriker seg hese i dyp indignasjon over all verdens «diktaturer» og urettferdighet. Deres tro på «friheten, likheten og broderskapet», strekker seg tydeligvis ikke lenger enn at de truet med «aksjoner» om ikke NUF-medlemmet trakk seg fra foreningen.

Etter en samtale med ledelsen i Oslo Sporveier, fant Hadland at det i første omgang ikke ville føre frem med protester og trakk frivillig sitt medlemskap tilbake — men ganske utvilsomt uten at hans tro på «demokratiet» var blitt noe særlig styrket.

Det bør vel nevnes at Hadlands forhold og innstilling til LO, så absolutt var positiv. Han hadde vært LO-medlem i 6 år, og i forbindelse med sin militære utdanning på Oscarsborg, var han tillitsmann i Norsk Tjenestemannslag.

Lederen for «Anti-Kom-

munistisk Allianse», Alfred Olsen, som i en måneds tid tilbrakte tiden i varetekt mistenkt for tyveri av militære våpen, arbeidet også i Oslo Sporveier. I motsetning til alle de voldsforbrytere og forherdede kriminelle som kommunistene ellers så gjerne trykker til sitt bryst og så gjerne vil «forstå», «hjelp» og gi «reformer» — så ble AKA-formannen med sin ellers plettfrie vandell, presset fra jobben av sine røde arbeidskamerater». Deres «moralske» indignasjon i denne sak var så sterk at ledelsen ble truet med streik om ikke Alfred Olsen oppga sin jobb! Heller ikke AKA-formannens tro på rettferdigheten i dette demokratiske samfunnet var større enn at han straks resignerte og sa opp frivillig.

Egentlig er dette bare to eksempler av mange som viser hvilket menings-diktatur dette såkalte «demokrati» egentlig er. Det er vel derfor også stadig fler flokker seg om dem som nå har løftet de nasjonale faner i kampen mot alle former for flertalls- og mindretalls-diktaturer, og for en stat hvor respekten for individet og troen på folkefellesskapet er dominerende.

OM VERDENS ELENDRIGHET:

Mycket av världens elände är resultat av i demokratisk ordning fattade beslut.

Olof Palme

Noe som er glemt: HØVISK HOLDNING

Vi hadde i Nasjonal Samlings Ungdomsfylking i alle år et begrep som vi kalte høvisk holdning, og som skulle være rettesnoren for den nasjonale ungdoms oppførsel. Den gang var det ikke særlig nødvendig å definere dette begrepet nærmere, for de færreste hadde noen vanskelighet med å forstå hva det betydde og hva det praktisk gikk ut på i det daglige liv. Ikke vil jeg påstå at vi alltid og under alle forhold klarte å gjennomføre denne holdning, men den var ihvertfall hva vi prøvde å leve etter.

Dessverre er det ikke den høviske holdning som preger dagens samfunn, hverken blant unge eller voksne. Å opptre egenrådige og hensynsløst, å true seg frem, ja til og med bruke fysisk vold, det blir vanligere og vanligere. Det er selvfølgelig resultatet av at visse krefter planmessig og gjennom mange år har arbeidet for å bryte ned den livsform og de «spilleregler» som vårt folk har bygget sitt liv på gjennom århundrer.

Skal vi ta et tak for å blase liv i den høviske holdning igjen? Det er ikke lett, selvfølgelig, fordi det i dag er blitt en fremmed og uforståelig tankegang for litt for mange, men det er en nødvendig oppgave å ta opp om vi vil arbeide for bedre forhold i vårt land og vårt folk.

Det er ikke lett å beskrive hva høvisk holdning er, fordi begrepet dekker det meste av vår livsførsel. Enklest er det igrunden å si at en høvisk handling og oppførsel merkes som noe godt og riktig inne i en. Det jeg nå har gjort, står for min egen strengeste dom — jeg er ikke nødt til å rasjonalisere og finne unnskyldninger for min oppførsel.

Ingen vil ha vanskeligheter med å finne eksempler i sitt eget liv. Viser jeg en høvisk og hensynsfull oppførsel overfor det annet kjønn, eller er jeg bare på brutal jakt etter seksuelle eventyr? Viser jeg hensyn og forståelse overfor min ektefelle? Er jeg en god kollega på arbeidsplassen, eller er spisse albuer mitt viktigste kjennetegn? Er jeg ærlig og rettsskaffen også når det ikke er den ringeste mulighet for at jeg skal bli oppdaget? Tør jeg vedkjenne meg sannheten når den er ubehagelig for meg? Klarer jeg å ta et nederlag på en verdig måte, kan jeg gi avkall på smålig hevn når anledningen byr seg? Kan jeg være med å ta et tak for en god felles sak uten straks å få en belønning?

La ikke den høviske holdning gå i graven med Nasjonal Samlings Ungdomsfylking, men la den bli en fane og et kjennetegn for den nye nasjonale ungdom som nå finner sammen og forbereder seg på ny innsats.

Tidl. jentesveitfører

PORNOGRAFI SOM SKOLEFAG?

Pornoindustrien er iferd med å nå sitt antiklimaks — iallfall i Danmark. Men bransjens markedsførings eksperter vet råd. De har sendt ut et «undervisningshefte», som det er meningen å bruke i dansktimene. Videre er det forslag til skolemyndighetene om at porno-bladet «Weekend-sex» skal komme inn som supplement til materialet. For å sikre at bladet for fremtiden får den riktige «pedagogiske linje», har man ansatt en tidligere lærer som redaksjonell rådgiver. Vi sier vel bekomme!

WILLY WEST:

Supermaktene og vi

Til tross for at bladet Folk og Land inntar et meget kontroversielt standpunkt etter norske forhold, har dets spalter vært lite preget av den debatt, som gjerne følger med denslags. En unntagelse har vært innleggene fra Teutonium og Jo om på hvilken side vi nasjonalister vel «hører hjemme».

Det siste ord i denne sammenheng har foreløpig Jo i et noe følelsesladet utfall nå sist i nr. 14, hvor han nesten skjeller ut Teutonium for å ha gått i en marxistisk felle fordi han (Teutonium) ikke virker helt ut imponert av amerikansk politikk likeoverfor Sovjet. Med fare for å bli oppfattet som like dum, må jeg likevel erklære meg enig med Teutonium. Man trenger så absolutt ikke la seg inspirere av marxistene for å lure på om Washingtons politikk er vel gjennomtenkt.

At marxistene puster til skjevhetene der hvor Vesten vakler, er temmelig naturlig ut fra deres stilling (det omvendte er vel forresten også tilfelle). At Vesten

som ideologisk og moralsk helhet betraktet, er blitt adskillig frynset i det siste, er et faktum man lett fornemmer uten først å lese Klassekampen. Å konstatere det, er ikke det samme som å gå over til Sovjet eller bli fanget inn av marxistisk propaganda.

Men å klynge seg til den isme og det system, som har bragt oss alle inn i denne svakhetstilstand, det synes meg virkelig mer som å gå i en felle. Hvis det er noe som kan tilfredsstille Sovjet til overmål, så må det være å se at selv nasjonalistene satser på det imbesile demokratiet, som gjør Vesten til den modne frukten Lenin ville høste.

Poenget ved Teutoniums første innlegg — slik jeg oppfattet det — var at Vesten under sosialdemokratiet var på god vei inn i tilstander mer sosialistiske (les kommunistiske) enn dem som rådet i Sovjetunionen. Mangt tyder på det — ikke minst her hjemme. Dette forhold kan få NATO til å virke meningsløs når man tar i betraktning at det var just slikt denne paktens skulle beskytte oss mot. Og denne meningsløsheten kan være en del av årsaken til at NATO for tiden befinner seg i oppløsning.

Det er ikke vi nasjonalister som har ansvaret for dette. Vi har heller ikke noen innflytelse på utviklin-

JARLE:

Sovjetsamveldet er bøygen I FISKERIGRENSESÅKEN

Hadde England og Tyskland vært våre eneste motparter, ville vi raskt kunne få en 50-mils-grense

Fiskerigrensesaken er en nasjonal sak med topprioritet. Hele det nordnorske samfunns eksistens avhenger av at den finner en rask og god løsning.

Det er sjelden jeg synes synd på Jens Evensen, men det gjorde jeg da han i TV's «Kveldsforum» skulle prøve å forsvare seg og regjeringen mot indignerte fiskere. De spurte med god grunn om det var forskjell på rett og folkerett.

Den gode Evensen hadde sluppet mye lettere fra det om han istedenfor å gjemme seg bak folkerett og Haag-dommer hadde sagt det like ut: Det er Sovjetsamveldet som hindrer oss i å ta vare på våre interesser langs norskekysten. Den dag

gen i så måte. Men jeg anser det ikke for «vassen nøytralisme» om noen nekter å ta parti for den ene eller andre av disse syklostatene, som — begge like falskelig — utgir seg for vår redning og våre «venner». Denne innstilling turde være mer utbredt enn Jo aner.

Gudene vet hva som ville skje ..

vi prøver å jage bort den veldige og halvmilitære sovjetiske trålerflåte fra våre fiskebanker, da vil det bli virkelig kritisk, og gudene må vite hva som kunne skje.

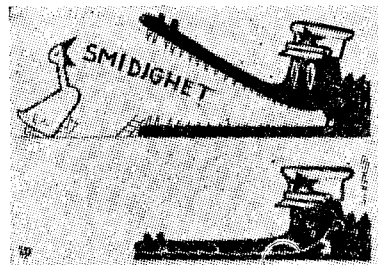
Det er forholdet til den bolsjevikiske stormakten som gjør vår regjering så aldeles handlingslammet. Det er den selvfølgelig selv helt klar over. Så skrekkslagen er den at den ikke tør tale ut, men mumler noe om «utenrikspolitiske hensyn».

Alle vet at med England

og Tyskland ville vi kunne forhandle. Selv om vi gikk til ensidig utvidelse, ville ikke situasjonen bli farlig, selv om det kunne bli noe forbigående rabalder som ved Island. Annerledes da med «arbeiderparadiset» i øst. Der er sabelrasling ikke tomme trusler.

Det skal bli spennende å se hva som skjer med SV i denne saken. Sålenge ingen våger å si like ut at det er SV-folkenes sosialistiske brødre som hindrer en løsning, kan SV fritt og uhemmet spekulere i fiskernes misnøye. Allerede nå er det likevel ting som tyder på at NKP bare er kvarthjertet med. Her risikerer virkelig de røde å bli trengt opp i et hjørne hvor de kan komme til å kjøre seg aldeles fast.

Det minste som kommer ut av denne spekulasjonen, vil antagelig bli en splittelse av SV. Enda bedre ville det være om vi fikk oppleve en total avsløring av det faktum at de røde krefter bare er ute etter å mele sin egen kake når de tilsynelatende går inn for nasjonale folkesaker.

SIEGFRIED:

MENINGER OM DAGENS POLITIKK

GALLUPVRØVLET

raser videre i dette land og folk flest er gladelig med på det, skjønt det jo burde være innlysende for enhver at den eneste verdi disse tåpelige meningsmålinger har er å påvirke opinionen i ønsket retning. Nylig har vi fått det månedlige politiske barometer presentert av Norsk Gallup — instituttet som, såvidt vi erindrer, spådde flertall for EF-medlemskap i sin tid. «Barometeret» lages istand på den måte at man oppsøker 1200 mere eller mindre utvalgte mennesker og spør dem hvilket parti de ville stem-

me på hvis det var valg nå. Og så måler man da hvor mange prosent det faller på hvert av partiene. Nå sist gikk Arbeiderpartiet fram med 1,6 %. Hvilket altså betyr at 17 flere av de spurte erklærte å ville stemme på dette parti enn måneden før. Det er, som vi startet med, åpenbart vrøvl at man kan trekke slutninger av noen som helst art av slikt noe. Vi skulle anta at hvis man hadde spurt 1200 finnmarkinger om hva de mente etter Arbeiderpartiets behandling av fiskerigrensen, så ville partiet gått tilbake til omtrent 0 %.

DET FORVIRREDE HØYRE

samlet 8 sjeler flere enn sist og fikk følgelig den storartede fremgang på 0,8 %. Hvilket virket så sterkt på partiets formann at han offentlig erklærte sin glede, ikke bare over de 0,8 %, men også over Arbeiderpartiets 1,6 %, som han karakteriserte som et «politisk sunnhetstegn»!

MAN KAN SI

hva man vil om den form for kommunisme som praktiseres i Sovjetsamveldet, men på visse områder viser den dog sunnhetstegn som man savner i Vesten. Vi tenker blant annet på dette at man ikke lar såkalte «kunstnere» løpe løpsk til skade for folket. På samme måte som man i sin tid gjorde det i Det tredje Rike, og for såvidt også i adskillig grad i Quislings. Et nytt bevis på at man i Sovjetsamveldet

«Kunst» av den typen russerne avviser.

holder orden i rekkene fikk man da endel vestlig påvirkede «modernistiske malere» forsøkte å lage en ulovlig utstilling i friluft av sine produkter. Så grep politiet inn etter ordre av de kommunale myndigheter, ikke med køller og geværer, men simpelthen forkledte som veiarbeidere med gravemaskiner og lastebiler, idet de påberopte seg at plassen skulle omdannes til folkepark. Det var bare noen av de såkalte malerier og en journalist fra New York Times som ble skadet. Sistnevnte mistet en tann. Med samt naturligvis billedstoff til det temmelig ufysiske blad han representerte. At noen av kunstverkene gikk med, skadet vel egentlig ingen. Såvidt vi forstår var det da også bare «malerne» selv som gråt over hendelsen, mens folk flest synes å ha tatt det med ro. Til gjengjeld var pressegråten i

(Forts. side 6)

FRA GALLERIET

Leserne har ordet

HILSEN FRA EN VETERAN

Kjære Folk og Land! Det er ikke ofte jeg skriver, men nå har jeg lyst.

Jeg er en gammel NS-kjemper og har fulgt bladet gjennom alle år. Ikke alltid har jeg vært like glad over det som har stått der, og mange av mine gamle NS-venner har sagt: «At du gidder å lese alt det der opp igjen og opp igjen». Men på en måte har jeg følt meg forpliktet.

På samme måte som tuse-ner av andre har jeg opplevd forfølgelse og undertrykkelse på hundrevis av forskjellige måter, og det er helt klart at landssvikdommen har hindret meg i å gjøre det ut av mitt liv som jeg gjerne hadde villet. Økonomisk har det etterhvert gått meg ganske bra, men jeg har vært bastet og bundet når det gjelder å gå inn for de ting som jeg egentlig brenner for, og som skulle ha fylt mitt liv.

Allikevel: Jeg har egentlig aldri greid å bli bitter.

Det jeg derfor ikke har vært glad for i Folk og Land, har vært all den unødige negativisme, som så opplagt har hatt sin bakgrunn i bitterhet. Men det er akkurat på det punkt jeg nå synes å se en endring til det bedre.

Dere unge som nå steller med bladet: Husk at Nasjonal Samling først og fremst var en positiv bevegelse som kjempet for en lang rekke gode ting. Riktignok var vi også sterkt antikommunistiske, men det var fordi kommunismen er en gjennomført negativ og nedbrytende bevegelse som løper storm mot alt som en anstendig nordmann bygger sitt liv på.

Min anmodning til dere som nå steller med bladet, er altså dette: Sett dere grundig inn i alle de positive ting Nasjonal Samling sto for og kjemp for dem istedenfor å servere negativ kritikk av alt og alle. Går dere inn for dette, vil dere antagelig finne ut at dere har støtte i kretser langt ut over dem som i sin tid sognet til Nasjonal Samling.

Kampfelle fra 1934, Ski

SIBIR NESTE?

Herr redaktør! Signaturen «Jo» har i nummer 14 en bredside mot «Teutonium», der det heter at vi må prise oss lykkelige over at «en av supermakterne er stornordisk». «Jo» sikter her til USA. Av argumentasjonen forøvrig får jeg det inntrykk at vi nasjonalister ellers bør holde oss til USA

i tykt og tynt. Og grunnen skal være at amerikanerne står oss nærmere enn — i dette tilfellet — russerne. Hva er dette for slags tale. En norsk sosialistisk regjering står meg også — etnisk sett — nærmere enn en ikke-norsk sådan. Men derav følger ikke at jeg bør prise meg lykkelig over iallfall å ha en «norsk» regjering. Problemet ligger ganske enkelt ikke der. Hvis USA vil ha med seg oss nasjonalister på noe, må det for en gangs skyld tilby noe annet enn Nürnberg-domstol, terrorbombing og forfølgelse 30 år etter krigens slutt. Under USA's ledelse har den «frie» verden snart tapt kampen mot østmaktene alt før krigen har begynt! Hva er det «Jo» ønsker? Skal vi sette livet på spill for dette og kanskje som takk ende i en arbeidsleir i Sibir?

W. v. T., Tigerstaden

PÅ RETT VEI

Herr redaktør!

Det varmet en uforbederlig nasjonalists hjerte å se annonsen fra den Nasjonale Ungdomsfylking i Bergen. Det er den rette offensive ånd, som vi lenge har manglet!

Når får vi se lignende oppfordringer fra Trondheim, Stavanger, Kristiansand og andre byer, for ikke å snakke om de gamle sikre nasjonale distrikter, som f. eks. Hedmark og Oppland, Skiensfjorden og Øst-Finnmark?

Sivert, Stjørdal

F. OG L. MÅ UT TIL FOLK

Herr redaktør!

Det er oppmuntrende å se at de nasjonale krefter kommer i sving igjen i land etter land. Takk til «Folk og Land», som bringer mye godt stoff om slikt, nå sist i nr. 14: Høyrevinder også i Japan. Men det må ut til andre — de øvrige aviser i Norge fortier det viktigste i denne utviklingen. Vennligst send meg strønummer for kroner hundre, slik at jeg kan bearbeide strøket der jeg bor. Utfordrer samtidig andre til å gjøre det samme.

Tønnesen, Hamar

VIKTIGERE ENN OPPREISNING

Herr redaktør!

Gratulerer med det siste nummer. Det er godt, fordi det peker fremover.

Litt for lenge har vi utelukkende konsentrert oss om det som har vært og om å få oppreisning. Det er viktig nok, selvfølgelig, men enda viktigere er det at vår

Nr. OLM 771

Hvis ikke annet er angitt, koster platene kr. 120,- pr. sett à 2 plater med en samlet spilletid på ca. 2 timer.

Nr. 353/354 Aus dem Führerhauptquartier. Den 2. verdenskrig i ord og toner bundet sammen av tyske Wehrmachtkommunikéer.

Nr. 371/72 Die Jugend marschert. Platene om Hitlers ungdomsbevegelse. Lydglimt fra leirliv og oppmarsjer. Appeller, kjente ledere taler, sang og musikk.

Nr. OLM 771 Luftwaffe. (Originalopptak fra 1933-45). Prinz Max Brigade-Marsch. Bombenflieger-Marsch. Reveremarsch (Condor Legion). Stuka-Lied. Militärsignal-Marsch. Flieger sind Sieger. Graf Zeppelin-Marsh. Rot scheint die Sonne. Lied der Junkers Flug- und Motorenwerke. Es blitzten die Stählernen Schwingen. Flieger empor! Hermann Göring-Marsch. Volk ans Gewehr!

Kr. 40,00. F 1681 (kun begrenset antall på lager). Kr. 35,00.

Grammofon-plater

TIL SALGS
GJENNOM

BOKTJENESTEN

Nr. 371/72

Nr. 359/360 Volk ans Gewehr. Polenfelttoget 1939 i lydbilder og taler av Adolf Hitler. Dertil der Führers appell til England.

Nr. 373/74 Waffen-SS. Det tredje rikets gardetropper i ord og toner. En enestående samling lyddokumenter fra ukerevy og radio.

Nr. 352 Wunschkonzert für die Wehrmacht. Tyske slagere fra krigstiden fremført av datidens kjente vokalist og orkestre. Kr. 60,—

Nr. 355/356 Ein Volk, ein Reich, ein Führer. «Eterkrigen» eller radiopropagandaen slik den høstes over alle stortyske sendere. Kampsanger, taler lydeffekter.

Nr. 2168/9 Horst Wessel-sangen og Wir fahren gegen Engeland. Single-plate med bare disse to kjente sangene. kr. 20,—

Nr. F 315 Märsche die um die Welt gehen. (Blasorch. Max Höll). Utdrag av platene F 1680 og F 1681 (kun begrenset antall på lager). Kr. 35,00.

Meninger —

(forts. fra side 5)

Norge stor over dette an-
grep på «utstillingsfrihe-
ten».

EN AV DE STORE FOLKEHELTER,

heiet opp av en samlet presse og alle gode «demokrater», var som kjent den nylig avsatte keiser Haile Selassie. Det var ikke ende på beretninger om hvor demokratisk denne despot var eftersom han jo i sin tid hadde bekjempet «fascismen». Nå har man endelig klart å kvitte seg med ham og så viser det seg at han som alle andre falne størrelser har hatt mange svin på skogen. Ja, de reneste villsvin, skal man tro det som nå berettes. Han har hersket

nasjonale bevegelses tanker og idéer er løsningen på de problemer som dagens samfunn står overfor.

Hvis Folk og Land fortsetter å anvende vår prinsipielle tenkning på dagens situasjon og oppgaver, er jeg overbevist om at det vil vokse både i betydning og oppslutning.

N.R., Ringebu

med blodig terror, har sendt millionformuer til utlandet, og har utsuget og bedratt det ulykkelige folk — alt mens norsk presse altså heiet ham opp som den store og gode demokrat. En får si at denne «Juda løve» har falt ned som den reneste skinnfellen.

VI SKAL IKKE HER TRETTE

leserne med å regne opp alle disse gamle demokratiske heltene som i tur og orden er heiet opp i norsk presse. Men la oss nevne den Allende som styrte Chile slik at selv en norsk diplomat har funnet å måtte ta bladet fra munnen. Noe forøvrig FOLK OG LAND gjorde allerede den gang han vanstyrte som verst — lenge før «juntaen» overtok. Og i samme slengen kan vi kanskje nevne utenriksminister Kissinger, mannen som fikk fredsprisen sammen med en blodig kommunistfører. Ingen har fått bedre norsk presse enn denne USA's jødiske utenriksleder. Men nå blir det vanskelig å få kladden til å stemme, for det viser seg at nettopp Kissinger har gjort hva han kunne for å komme den Allende til live som det offisielle Norge trykker slik til sitt bryst. Begge kan vel ikke ha vært

så gode demokrater, så det må vel være noe galt også med denne demokratiske plukkfisken?

Bedriftsfellesskap - -

(forts. fra side 1)

føre til bedre resultater og større lønnsevne.

For de tilfeller der partene ikke kan enes, må det finnes en utenforstående uhildet appellinstans, eller partene kan bli enig om en voldgiftsavgjørelse.

Det er en logisk følge av bedriftstanken at man bør ta sikte på utbyttedeling og medeierskap, men det er et så omfattende emne at det må behandles i en annen artikkel.

J.T.

Anti-amerikanske demonstrasjoner? Jada. Men demonstrasjoner mot Kina? Nord-Vietnam? Sovjet? Nei. Den typiske europeer ville heller demonstrere mot Caroline Kennedy.

(William F. Buckley jr.)

SI DIN MENING
I FOLK OG LAND

Veien vi må gå — —

(forts. fra side 3)

dagens storsamfunn som helhet betyr dette at folketallet må reduseres.

Skrutt mot målet

1. Det første punkt i enhver plan for befolkningsregulering må være fjernelse av alle rasefremmede.

2. En storstilet opplysningskampanje må gjøre det klart for hele folket hvordan ernærings-situasjonen er i verden og hvordan livet på kloden er truet i sin grunnvoll. Med dette utgangspunkt må flest mulig søkes overtalt til å forlate byer og tettsteder — for å bosette seg på bygdene. Enhver må da anbefales å søke tilbake til sine forfedres distrikter.

3. For å lette denne utflytning må jordloven forandres slik at det blir mulig å få kjøpt nedlagte bruk for slike som vil slå seg ned på bygdene. Jordloven må sikte mot å gi plass for flest mulig mennesker på bygdene.

4. Som et ledd i den samme målsetning må nydyrkingen fremmes og på en slik måte at det blir mer tale om å skape nye bruk enn å utvide gamle.

5. Til støtte for den befolknings spredning som er nødvendig bl.a. for at gjødselen skal komme tilbake til jorden, må industrien søkes spredd og oppdelt i små enheter. Som midler for denne spredning må der kunne anvendes etableringskontroll og byggeforbud så vel som offentlig etableringsstøtte og subsidier.

6. Industrispredningens første fase må gjelde industrier som arbeider for folkets egne grunnbehov — matvareindustri, klesindustri, redskapsindustri og boligin-dustri. De typiske eksportindustrier må komme i siste fase slik at man minst mulig forstyrrer deres evne til i en overgangstid å gi oss penge-midler til landets biologisk-økonomiske omorganisering.

7. Som ramme for den bio-økonomiske omorganisering må landet deles inn i regioner med jernbaner eller innelukkede fjordområder som kjerne idet jernbane- og sjøtransport er de mest energibesparende transportmåter. Slike regioner, mindre enn nåværende fylker, må være selvforsynte med all nødvendighetsindustri.

8. Grunnprinsippet for det nye bosetningsmønster må være at folk skal bo der hvor matvarene dyrkes og der fisken bringes på land. Herunder må det påsees at den dyrkbare jorden selv

ikke blir brukt til bolig- eller industritomter, men at bare uproduktive områder ved og omkring de dyrkbare blir benyttet. I dette mønster må de små desentraliserte bedrifter legges slik at de ansatte kan gå til sin arbeidsplass.

9. Dette sistnevnte prinsipp må også legges til grunn for byenes omorganisering. I den grad byene fortsatt kan eksistere uten for stor fare for naturen, må det sørges for at bolig-områder og arbeidsplasser blir jevnt blandet slik at behovet for persontransport blir minst mulig og slik at bedre lokalmiljøer oppstår.

10. I all ny bebyggelse, og etterhvert også i de uttyn-nede byområder og i gammel bebyggelse, må mult-rom påbys istedenfor vann-klosetter slik at gjødsel og avfall kan komme tilbake til jorden og holde den fruktbar.

11. Et videre krav til ny bebyggelse må være at hjem-mene bygges som boliger for tre generasjoner slik at familiene kan holdes mest mulig samlet og slik at de mest mulig kan ta vare på sine egne syke og gamle.

12. Norsk jord er kalkfat-tig og derfor utsatt for øde-leggelse p.g.a. sur, foruren-set nedbør. Et gigantpro-gram for kalking av landet ved hjelp av fly må derfor settes i gang.

13. Jordens bærekraft må videre sikres ved at alle bruk etterhvert går over til flersidig drift slik at der blir både åker- og husdyrdrift på hver gård.

14. For videre å verne lan-dets bæreevne blir strenge tiltak mot forurensninger nødvendige overfor såvel jordbruk som industri. For at slike bestemmelser skal kunne håndheves, må poli-tiet styrkes. Dette er også nødvendig i en overgangstid for at enkeltmennesket skal kunne få bedre beskyttelse så lenge det lever i et urba-nisert storsamfunn.

En rekke av de ovenstå-ende punkter er i overens-stemmelse med «Blueprint for Survival», 37 britiske videnskapsmenns plan for hvordan industrisamfunne-ne skal kunne reddes fra katastrofe; norsk utgave «Hvis vi skal overleve», Oslo 1973.

Vårt forhold til verden utenfor

må også være preget av an-svaret for livets fortsettelse på vår planet og for størst mulig menneskelykke.

A. Da slektskapet er det naturlige og det følelsesmes-

Samler De på mønter?

Gratis møntprislister tilsendes.

Skriv til Jørgen Sømød

Rømersgade 25, DK-1362 København K

BØKER FRA NUF

Lektor Olav Hoaas:

Det Nye Menneskebilde. Human-etologiens resultater. Kr. 15,—.

Marcelo Maturana:

Sannheten om Chile. En avsløring av den «demokratiske marxisme». Rikt illustrert. Kr. 10,—.

Vedlagt hver bestilling er et eksemplar av Hoaas-skriftet. Vern din Rase!

NASJONAL UNGDOMSFYLKING

Box 5331, Majorstuen, Oslo 3.

SAMLERE SE HER!

Et antall uniformseffekter, bl. a. Hird- og SS-jakker og ditto luer samt endel hird- og NS-flagg til salgs.

Interesserte kan få nærmere detaljer og prisoppgaver. Bill. mrk. «Militaria»

sig riktige grunnlag for samfunn mellom mennes-ker, må ethvert folk (etnisk gruppe) få ha egne samfunn uten fremmedes nærvær. Derfor må en menneske-vennlig politikk støtte nasjo-nalisme og rasisme over alt på kloden.

B. Ut fra dette gir det seg selv at de folk vi først og fremst må gi vår støtte og selv søke støtte hos, er våre egne rasefeller hvor på jor-den de enn måtte ha sine samfunn.

Solidaritet med våre rase-brødre må bl.a. gi seg utslag i norsk oljepolitikk. Norge må sikre seg kontroll over salget av oljen slik at den om nødvendig kan bli benyttet til støtte for nor-disk-ættede folk.

C. Oljepolitikken vil nød-vendigvis være av betydning også for de indre forhold i vårt land. Det må hindres at oljevirkksomheten trekker fremmede mennesker til landet, det må hindres at den fører til konsentrasjon av befolkningen og at den trekker arbeidskraft vekk fra de oppgaver som følger av landets bio-økonomiske omorganisering og som vi har gitt eksempler på ovenfor.

D. De inntekter vårt land kan få av oljevirkksomheten, må benyttes til hjemkjøp av all eiendom i Norge som eies av utlendinger, til å transportere vekk alle rase-fremmede, til matkjøp mens landets selvforsyning blir organisert, til naturvern og til styrkelse av forsvaret.

E. For Norge er dets vik-tige strategiske beliggenhet blitt et enda større problem på grunn av oljen som er funnet nær vår kyst og på

grunn av den svære sovje-tiske marineoppbygning som har funnet sted i de nordligste farvann. Store norske forsvarsanstrengel-ser blir derfor nødvendige i den kommende tid, og her-under må det slås hardt ned på all undergravnings-virksomhet overfor kamp-vilje, disiplin, hardhet og be-redskap.

En spesiell fare for livet på vår planet utgjør en mul-ig stormaktskrig med kjer-nefysiske våpen. Faren for slik stor og ødeleggende krig minskes dersom stor-maktene blir redusert i om-fang og folketall, slik at de blir redusert også i sin evne til å true andre. Også dette oppnår man ved å støtte na-sjonalisme og rasisme slik at minoritetsfolk innenfor stormaktenes grenser får anledning til å samle seg og bryte ut som egne nasjoner. Disse nye, små nasjonalsta-ter og alle de gamle må hol-de et sterkt forsvar slik at stormaktene blir forhindret fra på ny å utvide sine gren-ser.

I verdensmålestokk trues de mest naturlige samfunn (stammesamfunn o.l.) og den nødvendige nøysomhet av det fenomen som kalles u-hjelp. Denne vil føre de så-kalt tilbakeleggende land og folk inn i byråkratiske, ur-baniserste storsamfunn som vil få de samme trivselspro-blemer som de industrialiserte land. Dette viser at u-hjelpen er en forbrytelse. Den er det i enda høyere grad fordi den sikter mot at u-land skal øke sitt for-bruk av råstoffer. Dermed vil jorden bli enda fortære rasert, og de industrialiserte

(Forts. side 8)

Bok-tjenesten

har fortsatt endel eksempla-rer igjen av

Peter Kleist:

Die europäische Tragödie. En beretning om den politis-ke krigføringen, særlig om spillet mellom Tyskland og Sovjetunionen under Den 2. verdenskrig. Megen omtale er viet de sovjetiske freds-følerne over Stockholm 1943/44 og den farlige duel-324 s. ill. ppb. kr. 30,00.

Trygve Engen:

Jeg er ingen landssviker.

En NS-manns selvforsvar og beretning om hvordan han utviklet seg fra en bor-gerlig demokrat til medlem av Nasjonal Samling. 252 s. hft. kr. 10,00

Håkon Meyer:

Et annet syn. En kjent ar-beiderpartimann, som kom med på den «gale» siden un-der krigen, gir her sitt syn på «rettsoppgjøret» og den politiske situasjon i efter-krigs-Europa. 240 s. hft. kr. 15,00.

J. G. Burg:

NS-Verbrechen - Prozesse des schlechten Gewissens. Forfatteren, som selv er jøde, forteller om hevnpro-sessene, som ble ført av tyskere mot tyskere - i Zions regi - som et israelsk in-kassoforetagende. 192 s. innb. kr. 40,00.

Per Engdahl:

Aufbruch der Menschen. Den svenske korporatist og med-virkende ved grunnleggelsen av fascismen i vårt nabo-land legger her frem sine ideer om den korporative samfunnsform som alterna-tiv til sentralisme og tekno-krati. 298 s., ppb. kr. 48,00

Ingo Petersson:

Ein Sonderlicher Haufen. Sagaen om den berømte «Sturmabteilung 500» og de nesten utrolige militære bragder denne «straffe-enheten» av Waffen-SS la for dagen. Boken er holdt i for-tellende form, men bygger på faktiske hendelser. 232 s., ppb. kr. 22,00

Ralph Hewins:

Quisling, profet uten ære.

En kjent engelsk histori-kers arbeide for å sette ting-ene på sin rette plass. Ytterligere presentasjon unødven-dig for norske lesere. Illu-strert. 408 s. ppb. kr. 20,00

Tålmodig- —

(forts. fra side 1)

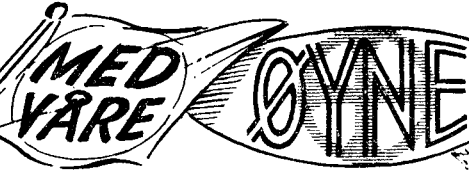
General Walter Walker.

øyne er det altså en meget «reaksjonær» person, som kan bli generalens mann i politikken.

Utenom Walkers gruppe finnes det et slags engelsk ALP forkortet til NARAG, som på norsk nærmest betyr «Skattebetalernes Nasjonalforenings Aksjonsgruppe». Den ledes av en David Petri og gjør krav på å ha seks millioner medlemmer! En tredje sammenslutning, som det er verd å nevne i denne forbindelse, er major Alexander Greenwoods «Society of Friends». Her er det samlet over tusen «innflytelsesrike kvinner og menn», som står klare til innsats dersom Old England skulle trenge dem.

Det avgjørende argument for disse organisasjonene er at kommunistene — til tross for at de ikke har en eneste mann i Underhuset — likevel, på grunn av demokratisk evneløshet, har skaffet seg avgjørende innflytelse i samfunnet, blant annet ved å infiltrere fagbevegelsen. Frykten for en gradvis kommunistisk maktovertagelse innenfra har fått disse menn til å engasjere seg politisk. Den oppslutning de hittil har fått, viser at store deler av det engelske folk deler deres oppfatning og nærer en tilsvarende mistillit til det sittende regimet.

Om det ut av denne engelske reaksjonen skal komme et «SA», slik de radikale hevder eller bare en form for «Samfundshjelp», slik vi hadde det i 30-årenes Norge, vil tiden vise. Det vesentlige er at de kreftene, som praktisk talt har drevet sitt spill uten å møte motstand i etterkrigstidens Europa, nu

DISKRIMINERING: HVILKEN VEI?

En statsløs person bosatt og gift i Sverige, ble for fem år siden idømt fengsel og utvisning for grov mishandling av sin svenskfødte hustru. Men han anket og fikk selvfølgelig bli i Sverige. Ikke lenge etter mishandlet han henne på ny, og så kraftig at hun bare såvidt sto det over. Ny sak, ny anke og ny «tilgivelse». Nylig har han — for tredje gang på fem år — forbrudt seg mot henne, og denne gangen har han brukt en hammer. Idet dette skrives har han igjen anket. Vi er ikke i tvil om resultatet. Derimot skulle vi gjerne visst hva som ville ha hendt ham, dersom han hadde vært svensk og forbrudt seg mot sin f.eks. fargede ektefelle.

★

KVINNER SELV STOD OPP

Det er kvinneår i år — i FN's regi, og i den anledning har et internasjonalt kvindefor-

Veien vi - -

(forts. fra side 7)

land vil enda snarere stå overfor sammenbrudd på grunn av råstoffmangel. Hjelp til fremme av matproduksjonen i u-land viser seg i praksis som oftest å føre til at ørkener og ødemarker seg fordi jorden allerede på forhånd er drevet for hardt.

G. Den eneste form for u-hjelp som ikke bør kriminaliseres, er hjelp til befolkningsreduksjon. Bare på svært lang sikt kan imidlertid resultater ventes av slik hjelp. Alle krav om ytelse til denne hjelp må stilles til Midt-Østens og Nord-Afrikas oljeproduserende land. Disse er så karrige fra naturens side at de ikke lar seg utbygge, og de store penge-sommer de kommer til å sitte med, kan ellers lede til oppkjøp og kontroll med Vestens industrier og til politisk press.

endelig ser ut til å skulle få det første virkelige motstøt. Det er av betydning både for å få klarhet i frontene og ikke minst som et insitament for alle dem, som er iferd med å resignere under radikalistenes stormløp.

um bestående av 160 rødstrømper fra 60 land blitt enige om det vesentlige: «Det gjelder å sprengte familien! Vi må få kollektive boliger og kollektiv oppdragelse, men til det trengs en masse kollekt». Vi for vår del vil gjerne tilføye: akk ja!

★

POOR OLD ENGLAND

Våre slektninger ute i Nord-sjøen har i sannhet fått høste de bitre fruktene av sin skjebnesvangre immigrasjons- og integrasjonspolitik. Brixton i London har utviklet seg til en engelsk Harlem — en bombe som når som helst kan eksplodere. Lærerne skulker skolen av redsel for å bli rundtjult av elevene. Arbeidsløse tenåringsgjenger henger på gatehjørnene og hatparoler mot politiet males på husveggene. Innvandrerne opptrer truende overfor de «innfødte» englenderne, som i hopetall flytter til forstedene, vettskremte av gruppevekkende rapporter om innbrudd og ran. Og konflikten opptrappes stadig. Tre millioner fremmede er blitt pøset inn på kort tid og omtrent like mange er kommet illegalt. Det var kanskje noe å merke seg for våre hjemlige toleranseteoretikere og menneskehandlere.

★

«ET VANLIG TILFELLE»

Den 24-årige Britt, landsby-piken som drømte om å gjøre karriere i storbyen, dro forventningsfullt avsted til Stockholm. Der ble hun etter kort tid skutt ned av sin

hallik. Lakonisk svensk pressekommentar: En vanlig skjebne i Stockholm.

★

NYTT FRA FORSVARET

Man kan i vår tid, som er så avansert når det gjelder markedsføring, PR og annen «gimmick», av og til begynne å lure på hvorfor i all verden ikke Forsvaret benytter seg av den kunnskap og de medier som finnes på dette område. Desto mer eftersom de samme midler i høyeste grad blir brukt mot Forsvaret, som snart ikke har større «pop-koeffisient» enn en okkupasjonsmakt. Ikke frykter man Forsvaret særlig heller, hvis man skal dømme etter et tilfelle i Vesterålen nylig, hvor en yngling er pålagt 500 kroner i bot for «giddeløshet»(!), fordi han etter eget utsagn rett og slett ikke gad møte opp på sesjonen i vår. Han gad ikke engang bekrefte mottagelsen av innkallelsen til tross for fire henvendelser fra utskrivningsmyndighetene.

★

INFLASJONSGALOPPEN OG VI

OECD (Organisasjonen for økonomisk samarbeide og utvikling) har satt opp en statistisk oversikt, som viser landenes innbyrdes plassering i inflasjonsgaloppen. Nederst på listen kom tyskerne med «bare» 7,2 %. På fjerde plass etter Schweiz og Nederland kom Sverige med 9,4 %. USA havnet på åttende plass med 10,2 % og Danmark på trettende med

14,3 %. Dårligste plassering hadde Portugal og Hellas på henholdsvis 19. og 20. plass — sistnevnte land med hele 32,6 %. Norge var av en eller annen grunn ikke med på listen — hvilket skulle tyde på at vi ligger dårligere enn enn grekerne.

★

ER MARX BLITT MINUS-KJENDIS?

Hvis De ikke visste det, så døde altså Karl Marx allerede i 1883. Det skjedde i London, hvor han også ligger begravet. Direkte populær kan man vel aldri si at denne anti-kapitalismens apostel har vært, men heller ikke verre forhatt enn at han har fått hvile i fred, som det heter. Men det var før det, og ikke nå. I de senere år er gravstedet oftere og oftere blitt besøkt av skjendere, og i 1970 var det endog gjenstand for et bombeattentat, som resulterte i skader for flere tusen kroner. Og nu i sommer har illgjerningsmenn atter vært på ferde og revet hodet av den nesten fire meter høye minnestøtten over graven. På sokkelen hadde de malt anarkistiske slagord med orange maling. Det er jo også litt bemerkelsesverdig at det ikke er «nazister», som har utført hærverket, men altså anarkister — og de er vel nærmest en slags ideologiske slektninger.

EN PROFETI

La oss ikke bekymre oss om dette England. Om hundre år er det blant de døde nasjoner.

(Ruskin — kjent engelsk samfunns- og kunstkritiker for mer enn hundre år siden.)

Nordiska Rikspartiet inbjuder

väl kända läsare av Folk og Land och medlemmar av Nasjonal Ungdomsfylking att närvara vid Nordiska Rikspartiet partidagar i Sverige den 19 och 20 oktober 1974.

Partidagarna äger rum i Borås-Dalsjöfors.

Priset per deltagare är 70 svenska kronor, som kan insättas på Postgiro 52 88 59 - 2 adress Nordiska Rikspartiet Box 500 32, 400 52 GÖTEBORG 50.

Eller sändas samtidigt med deltagareanmälan till distriktsledare Bo Alexandersson, Box 28, 460 70 DALS ROSTOCK, SVERIGE.

Avgiften innefattar logi i tvåbäddsrums hotell i Borås, middag å restaurang med dans och musik å lördagkvällen och frukost söndagsmorgon, samt biltransport Borås — Dalsjöfors.

Vidare program för partidagarna erhåller varje anmäld deltagare.

Bo Alexandersson
Box 28

460 70 DALS ROSTOCK/SVERIGE

FOLK og LAND

Kierschowsgt. 5, Oslo 4

Telefon 37 76 96

Boks 3214 — Sagene

Ekspedisjonstid: Tirsdag til fredag fra kl. 10 til kl. 15. Mandag og lørdag holdes kontoret stengt.

★

FOLK OG LAND I DANMARK

2800 KONGENS LYNGBY
Postboks 27

★

Abonnementspriser 1974:

Kr. 70,- pr. år, kr. 35,- pr. halvår i Skandinavia. Utlandet kr. 40,- pr. halvår. I nøytralt omslag innenlands: Kr. 80,- pr. år, kr. 40,- pr. halvår.

Bruk postgironr.: 16 450
Løssalg kr. 2,-

Utgiver A/S FOLK OG LAND

Viking Boktrykkeri, Oslo